

FOAIE SĂPTĂMÂNALA PENTRU POPOR

DIRECTOR: Pr. VASILE CHINDRIȘ

Redacția și Administrația

Cluj, Str. Chintăului Nr. 51

TELEFON: Nr. 30-65

ABONAMENTE: PE UN AN LEI 100

PE 6 LUNI " 50

PE 3 LUNI " 30

In streinătate dublu - In America 2 dolari

INREGISTRATĂ LA TRIBUNALUL

CLUJ. SUB NR. 85.

— „RAMAI CU NOI!“... (Luca 24,29) —

Era într'un amurg de seară, când soarele și arunca ultimile lui raze peste ce trei drumeti ce se apropiau de satul Emaus. Domnul Isus — ascuns de ochii celor doi ucenici Luca și Cleopa — le tâlcuia Scripturile, iar ei ascultau uimiți și-i sorbeau cu sete orice cuvânt ce ieșea de pe buzele neprihănite ale minunatului tovarăș de călătorie. Era atât de plăcută această călătorie în tovarășia acestui minunat călător încât pe nesimțite umbrele serii se lăsară de abinelea peste satul Emaus în care intraseră, iar pașii lor — vai parcă prea iute — ajunseră la poarta unde dâșii trebuiau să poposească.

Sărmanii ucenici. Eșiră din Ierusalim desamăgiți și adânc intristați de cele petrecute cu învățătorul lor iubit. Fuseseră și dâșii martori la înfiorătoarea priveliște a suferințelor și morții Domnului.

L'au privit îngroziți stând pe lemnul de osândă, L'au văzut poate chiar murind, — fără să facă vreo minune după cum se gândeau ei — în starea aceasta de durere jalnică au călătorit pe drum

Cine ar fi putut să descrie intristarea lor adâncă? În ei sărmanii nu mai era nici o putere de a se mângăia. Jalea și suspinul săpase urme adânci în inimile lor. Dar tovarășia acestui minunat călător a schimbat intristarea lor în bucurie; la cuvintele lui pline de har se spulberase toată desnădejdea, și ca razele unui soare binefăcător o sfântă mângăiere umpluse întreaga lor ființă.

În această fericită stare le venea greu să se despartă de prețiosul lor tovarăș, și gota,

L'au rugat atât de dulo: „Rămâi cu noi“... Și El a rămas.

Sunt aproape două mii de ani de atunci dar această istorie a Scripturii se repetă mereu în viața celor ce-L urmează pe Domnul.

Cu cât entuziasm L'a urmat la început unii din ucenici pe Domnul. Era dragostea sinceră dar neîncercată a copilăriei în credință. Era primăvara vieții cu Domnul, când lupta era ușoară și fără greutate.

A venit însă „Ghetsimani“ și „Golgota“, timpul când dragostea și credința au

fost puse la grea încercare, — Cât de ușor le-a fost „ucenicilor“ să-L însoțească pe Domnul, când a venit din „Betania la Ierusalim“ Ei cântau „osana“ cu bucurie. Drumul acesta era așa de ușor de străbătut. Dar vai..

Când au văzut ei că Domnul e bătut, disprețuit și răstignit, au rămas cu totul desamăgiți în inima lor n'a mai rămas nici o rază de nădejde. Toate lucrurile din trecut sau dus, bucuria și nădejdea lor s'a coborât în mormânt cu Domnul, iar dușmanii triumfători, se bucură.

Ah! cât de grea este această „lecție“ pentru ucenicii Domnului de totdeauna. Iubiți în Hristos frate! Dacă ești și tu unul din ucenicii Domnului neapărat trebuie să treci și tu prin acest „examen“ greu.

Ferice de tine dacă-l vei trece cu bine. Când prigoanele, ispitele, și greutățile de tot felul ca un viscol nemilos îți vor stinge dragostea și zelul de a sluji Domnului, făcând noapte în jurul tău, nu te înspăimânta. Apucă... „scutul credinței“ (Efeseni 6, 16) și strigă ca David: chiar dacă ăi să umblu prin valea umbrei morții nu mă tem că Tu ești cu mine! (Psalm 234) Rugându-te cu credință în chip tainic, Domnul va vorbi inimii tale! Focul dragostei Lui va alunga intristarea și durerea amară din sufletul tău, și o pace sfântă va umplea din nou întreaga ta ființă.

Iubiților! Timpul în care trăim parcă ne prevestește o noapte adâncă, Să-L rugăm și noi pe Domnul stăruitor ca cei doi ucenici: „Rămâi cu noi“... și El care ne iubeste atât de mult, sigur ne va asculta. *Ilie Morini*

Legământ

Lângă crucea Ta Isuse
Robii Tăi stau azi plecați
Și te roagă, să-i fii, Doamne,
Tot aici ingenunchiați,

Vrem să stăm aici Isuse
Lângă sfânta jertfa Ta,
Leagă-ne pe veci de Tine
Sus aici la Golgota

Stăm aici, Isuse Doamne
Orice jertfă-ar fi să dăm
Ne-om jerti dar niciodată
Steagul Crucii nu-l plecăm

Tu ne-ai scos cu mână tare
Din a lumii tabără
Vrem să suferim cu Tine
Doamne Tu ne apără

Stăm la Crucea Ta Isuse
În ocări și suferinți
Fii cu noi pân' la sfârșitul
Sfintei Tale biruinți

I. M

Cuvinte de mângăiere

... Ci de veți și pătimi pentru dreptate, fericiți veți fi. Iar de teama lor să nu vă temeți, nici să vă tulburați; ci sfințiți în inimile voastre pe Hristos ca Domn. Și fiți gata totdeauna să răspundeți ori cui care vă cere socotea'ă despre nădejdea voastră, însă cu blândețe și cu cuviință. Având un cuget curat, ca tocmai în ceea ce sunteți clevețiți, să iasă de rușine cei ce grădesc de rău purtarea voastră cea bună în Hristos, căci mai bine este — dacă așa este voia lui Dumnezeu, să pătimești făcând cele bune, decât făcând cele rele (din Ep. I Petru 314-17).

„Fericite sunt țările“...

Cu prilejul investirii a 12 noi episcopi misionari, Papa Pius a XII-lea rostind o cuvântare, a spus la sfârșit între altele: „Ferieite sunt țările, cari își întemeiază legile pe Evanghelia Domnului nostru Isus Hristos; în astfel de țări, tirania nu este cunoscută, iar libertatea nu e călcată în picioare. În astfel de țări, puterea crește, iar binele sporește fără încetare“.

Martirul nu poate fi disonorat. Fiece biciuire e o limbă de faimă; fiecare închisoare e un sălaș ce-i aduce și n'ai multă cinste; orice carte sau casă arsă luminează lumea; fiecui cuvânt suprimat zău șters, strălucește pe pământ dela o parte la alta. Asupra obstinilor ca și asupra indivizilor se vogaară întotdeauna ceasuri de minte sănătoasă și gândire, limpede, când ele văd adevărul și martirii sunt justificați.

Măsura lui Dumnezeu este mai aleasă și dreaptă, decât măsura omenească. Când oameni măsoară cu băta. Dumnezeu măsoară cu firul de mătăasă.

In curând Calendarul va fi gata

„Unde este comoara voastră acolo va fi și inima voastră“ (Matei 6,21)

„Strângeți-vă comori în ceruri unde hoții nu le fură. -- Ceva în legătură cu Evanghelia de Duminecă dela Luca 12,16

„Și țarina lui rodise mult...“

Belșug a dat bunul Dumnezeu. de toate, anul acesta. Rodit-au țarinile mult, rodit-au mult livezile și rodit-au din belșug viile. Intocmai ca bogatul din pilda evangheliei de azi s'au întrebat mulți; ce să fac? — fiindcă nu mai am loc unde să-mi strâng rodurile!..

Dar vai, după belșugul acesta — e o jale să vezi ce fac oamenii! E o jale să vezi cum belșugul de porumb și prune — date de bunul Dumnezeu spre hrană și îndestulare! — se preface, adecă oamenii îl prefac, în râuri de țuică și rachiu care aduce beție, certă, bătae — și de multe ori omoruri.

Iată dar, încă un fel în care belșugul îl departă pe om de Dumnezeu.

Sgârcenia apoi, sgârcenia aceia scârboasă — cum spunea părintele Iosif Trifa—care pune stăpânire pe cel bogat e ceva nemaipomenit. Cum tremură lângă fiecare bănuț sau coajă de pâine dată celui sărac! Cum face mereu la planuri de câștig adunând cu minclună, cu nedreptatea, cu sălnicia.

Și asta o face tot belșugul. Pofa vine mâncând: din ce ai mai mult, ești flămând de și mai mult.

Noi să luăm aminte: Pentru sufletul și pentru mântuirea noastră — belșugul e o mare ispită și o mare primejdie. Mai întâi de toate să căutăm să ieșim de sub stăpânirea banului. Să fim noi stăpânii — și el sluga. Să facă el ce vom vrea noi — nu noi ce vrea el. Atunci da! — belșugul țarinei noastre ne va fi spre mântuire prefăcându-se în ajutor și milă pentru cel sărman.

„Pentru cel sărman“...

Nimic din ceia ce se face azi în lume — de către cei mai mulți, n'au nimic cu mântuirea și sufletul lor.

Face omul la planuri — nu doarme nopți întregi — asudă zile și săptămâni, aleargă ani de zile, rabdă foame, suferă o viață întreagă, aler gând cu sufletul în gură să strângă, să strângă mereu pentru mulți ani. — Iar peste noapte bate un vântișor — și la trântit la pământ. Atunci când își făcea planuri pe mulți ani — vine o clipă, o adiere — și s'a dus.

O, de ne-am gândi noi mereu că nu „pentru

mulți ani“ sântem noi făcuți în lumea aceasta. Dacă ne-am gândi mai mult cât de trecători sântem noi aici!

— Ne-am strânge poate mai multe comori acolo unde le vom avea în vecii vecilor.

„Ale cui?“

O, suflete sărmame care ai trecut prin lumea aceasta ca un abur ușor — și ești acum la capătul puterilor tale — stai o clipă și fă-ți socoteala!

Ai case poate, și averi și cauți să „pui rânduială“, să-le lași urmașilor cu testament. Dar nu uita, că mai ai ceva „de lăsat“: mai ai o viață de păcate și fărădelegi pe care le-ai făcut zi de zi și ceas de ceas. E și aceasta o „moștenire“ pe care s'o „lași“ cuiva. Căci nu poți să o duci cu tine în mormânt. Vai, ar fi grozav dacă n'ai lăsa-o nimănui; dacă ai duce-o cu tine. Pe această „moștenire“ cui o lași iubitul meu? Cui le lași să le spele cu lacrimi amare de căință? — Cui le lași să ingenunchie și să se roage pentru iertarea și ștergerea lor? Cui?

Cui le lași când fiecare își are pe ale lui, povara și greutatea lui pe care abia și-o duce? Dar mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, prin

Isus Hristos Domnul nostru.. (Romani 7,25) — este Cineva, care s'o oferit de bună voie să ia această povară depe sufletul nostru. Este Cineva care s'a făcut blestem pentru ca noi să putem fi răscumparați. Este Cineva care a suferit de bună voie moartea pentruca noi, prin Jertfa și Sângele Lui — să putem primi deslegarea noastră să putem câștiga curățirea și mântuirea. Acest Cineva este Domnul Isus, este, Insuși Fiul lui Dumnezeu.

El, tuturor celor cari L-au primit pe El — le-a dat putere să se facă copii ai lui Dumnezeu (Ioan 1,13).

Ferice de acei, cari cu toată sarcina și greutatea păcatelor lor, au căzut istoviți și neovăcicioși la picioarele crucii „predându-l“ Domnului sarcina care apăsa asupra lor

Iubire suflete încă nemântuit! — ingenunchie azi cu toată povara păcatelor tale la picioarele Crucii Domnului Isus. Plângi și roagă-te smerit mărturisindu-i-le — și lasă-i-le Lui. El singur te poate ușura de ele. Și rămâi apoi tot restul vieții tale în dragostea Lui — ca să fii și tu un fiu al lui Dumnezeu.

„Față de Dumnezeu“

Acesta trebuie să fie singurul nostru gând de îmbogățire: față de Dumnezeu. Singura strângere de bogății chibzuită și singura strângere de averi îngăduită, pentru copiii lui Dumnezeu în lumea aceasta — numai asta este!

Ferice de toți acei cari adună mereu acolo la „Banca“ cea mare a Cerului, aurul faptelor lor bune. „Banca“ aceasta nu dă și nu va da niciodată faliment, iar cei ce-și vor strânge acolo comorile lor — le vor primi când se vor muta acolo cu dobânzi înmiite. Căci Tatăl cel Ceresc întoarce celui care L-a împrumutat pe El în lume — înmiit mai mult de cât a primit.

Iubitul meu frate care poate ai belșug, care poate și-a rodit și ție țarina și livada și vița — iubitul meu frate care aduni mereu comori în lumea aceasta: strângi tu comori față de Dumnezeu, împărțind nevoiașilor prisosul tău?

Căci numai ce împarți aici — vei strânge dincolo!

Traian Dorz

„...Carele ești în ceruri“

A doua parte din agrăirea cu care se începe rugăciunea Domnului o formează cuvintele de mai sus.

Dumnezeu este de față în tot locul și umple totul cu sine, cu esența sa. El nu poate fi înconjurat de nici o margine.

Cu toate acestea, Biblia nu odată îl arată pe Dumnezeu sălășluind în ceruri, înconjurat de îngeri, slăvit de sfinți, șezând pe un tron de mărire. Pentruce oare?

Pe pământ cu ochii trupului nu putem vedea pe Dumnezeu. El poate fi văzut numai în ceruri, adică în Raiu, locul fericirii și a vieții celei veșnice: „Acum vedem ca într-o oglindă, în chip întunecos; dar atunci, vedem-vom față în față. Acum, cunosc în parte; dar atunci voi cunoaște deplin așa cum am fost și eu cunoscut pe deplin“. (I Cor. 13,12) O spune și Sf. Ioan: „Iubiților acum fiii lui Dumnezeu suntem... când se va arăta, asemenea lui vom fi, pentrucă îl vom vedea pe El precum es'e“ (I Ioan 3,2)

Se spune că odată în vremurile de mult trecute, oamenii din acele locuri au băgat de seamă la pustiriile fără milă ce le face moartea printre oameni. Astfel s'au hotărât și au trimis cercetători isteți și vârtoși, să caute un ținut unde nu stăpânește moartea ca să se mute acolo.

După ce au cutreierat în lung și în lat pământurile vecine, căutătorii s'au întors toți cu aceeași veste tristă că nu se află loc unde să scape de sub domnia morții. Să rămână și să moară pe locurile unde se găsec, cum au murit moșii și strămoșii lor fiindcă n'au unde să se mute.

Și totuși există acel loc. Este Raiul!

Este țara unde „moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tânguire, nici tipăt, nici durere...“ (Apoc. 21,4)

Este locul unde celor aleși „Nu le va mai fi foame, nu le va mai fi sete; nu-i va mai dogori nici soarele, nici vre-o altă arșiță“ (Apoc. 7, 16).

Este cetatea unde „... nu va mai fi noapte. Și nu vor mai avea trebuință nici de lampă, nici de lumina soarelui pentrucă Domnul Dumnezeu îi va lumina.“ (Apoc. 22, 5).

Acel loc scutit de moarte, de durere și de noapte ni l-a vestit și descoperit Isus, Înțelepciunea și Adevărul, care nu se poate înșela pe sine, nici nu se poate înșela pe noi. Tot Isus ne-a spus condițiile pe lângă cari poți pătrunde în „împărăția care este gătită... dela întemeierea lumii“ (Mat. 25,34).

Vor intra într'însa ca moștenitori cei binecuvântați de Părintele ce-

resc pentru că au fost milostivi cu frații mai mici, mai neînsemnați a lui Isus.

Primirea în casa cu multe sălășuri a Tatălui ceresc (Ioan 14,2) va fi o răsplătă multă pentru cei ce în viața pământească și-au plâns fărădelegile, și-au păzit curată inima, au flămânzit și însetoșat după neprihănire, au fost împăciuitori, săraci în duh, au răbdat prigonire pentru Hristos, s'au purtat blând față de semenii lor. (Mat. 5, 3-12)

Nu vor dobândi comoara cerului creștinii cari în viața de jos au umblat să adune pe orice cale și mai presus de orice bine, comori supuse moliiilor ruginei și furilor

(Mat. 6,19).

Cu toată siguranța putem să știm în urma cuvintelor sfântului Pavel, (I Cor. 6, 9-10) că nici curvarii, nici preacurvarii, nici furii, nici lacomii, nici bețivii, nici ocăritorii, nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu dacă nu se vor îndrepta cu ajutorul lui Isus și prin Spiritul lui Dumnezeu.

Să cerem acest ajutor cu încrederea și smerenia tâlharului din dreapta ca îndreptați să auzim sentința: „Astăzi vei fi cu mine în Raiu (Luca 23,43). Amin.

Pr. T. HERINEANU

Exc. Sa Cortesi, nunțul Poloniei și Români

Invitat de Excelența Sa P. S. Valeriu Traian Frențiu, episcopul român unit din Oradea Exc. Sa I. P. S. Filippo Cortesi, nunțiu apostolic în Polonia, refugiat și el odată cu atâția fruntași Polonezi în țara noastră în 4, 5 și 6. Noemvrie 1939 a vizitat episcopia română unită a acestui municipiu, precum și Academia Teologică, Școala normală română unită de învățători, institutul Notre Dame de Sion și alte așezăminte culturale atârătoare de numita episcopie

Călăuzit pretutinden de P. S. Sa episcopul Frențiu, precum și de elita clerului său, părinții canonici și profesorii de teologie, distinsul oaspete

însoțit de Prelatul Luigi Borettini, secretarul Nunțiaturei Apostolice din București, a cules în tot locul, dar în deosebi la Academia Teologică unită din Oradea, cele mai bune impresiuni.

Folosindu-se de această împrejurare, păr. canonic I. Georgescu, președintele comitetului de presă al AGRU-lui, a cerut și a dobândit dela I. P. S. oaspete rândurile ce urmează cărora le facem loc cu deosebită plăcere în coloanele noastre.

„Foarte bucuros urmez“ — scrie I. P. S. Sa Cortesi — „dorința arătată mie de a trimite, precum fac cu

(Continuare în pagina 3-a)

Zilele noastre trec și cu ele trece și viața noastră

„Și nu știți ce va aduce ziua de mâine!
Căci ce este viața noastră? Nu sunteți decât un abur, care se arată puțințel și apoi piare (Iacov cap. 4 v. 14)

Zi de zi viața noastră se impușinează în zile. Ele trec mereu una după alta și se pierd în veșnicie. Mersul lumii se pare că se apropie de sfârșit, de ținta care-i este pregătită. Pe mulți i-am auzit spunând: Vai, da repede a mai trecut timpul. Nici nu știți când. Oamenii bătrâni vorbesc la fel nu odată: „Vai ce repede a mai trecut viața; nici nu-mi dau seama când au trecut atâția ani. Ca eri eram copil și-acum iată-mă cu părul alb!

Mulți ani au trecut până acum din viața noastră și iată că și anul acesta se scurge repede, de-ți pare că zbor zilele unele după altele. Zilele trec și nu știm ce ne va aduce ziua de mâine.

Am putea asemăna viața noastră cu un ceasornic de nisip, forțat din două sticle cu nisip, unite între ele la gură (la capete) printr'o deschizătură cât o gămălie de ac.

Intr'una din sticle e nisip curat, uscat. Când sticla cu nisip este așezată de-asupra, nisipul din ea curge în sticla de jos încet și regulat. Astfel bob cu bob nisipul se scurge până nu mai rămâne nimic. Așa este și viața noastră!

Dar întrebarea de căpetenie este: *Suntem noi pregătiți pentru ziua cea mare; adică atunci când va sosi ultima zi din viața noastră?* Sunt atâția oameni mari și mici, cari deși se numesc cu preafrumosul nume de „creștini“, sunt

nepăsători de soarta sufletului lor și nu-și bat capul, că Dumnezeu le va cere socoteală de viața pe care au trăit-o pe pământ.

Viața pe care o trăim pe pământ este un timp foarte scurt de pregătire pentru viața viitoare și deci grija noastră cea mai de seamă

ar fi grija sufletului și împodobirea lui cu virtuți alese și fapte bune.

Un om înțelept nu trăiește numai pentru lumea aceasta, mâncând, bănd și strângându-și avere, ca bogatul nesocotit din Evanghelie, ci se silește să facă voia lui Dumnezeu descoperită nouă în si Scriptură și se pregătește zi de zi pentru clipa cea mare când solul Domnului îi va spune: „Suflete, pregătește-te să întâlnești pe Dumnezeuul tău“ (Prorocul Amos cap. 4 v. 12) Domnul tău te cheamă la El! Și venind înaintea Domnului Judecătorul tuturor oamenilor, El îi va spune credinciosului: „Vino slugă bună și credințoasă, ai fost credincios în puține lucruri te voi pune peste multe lucruri, intră în bucuria stăpânului tău“ (Matei cap. 25 v. 23) iar păcătosului necredincios îi va spune: „Du-te dela mine blestematul în focul cel veșnic, (Matei 25 v. 41).

Gândul morții este pentru unii bucurie, iar pentru alții groază din pricina păcatului. Omul credincios nu se înspăimântă de gândul morții. — În fiecare dimineață spunea cineva, facem un pas spre mormânt atunci când ne sculăm din pat, și cea mai mare înțelepciune este — spunea un sfânt părinte din Apus, — să cugetăm adesea la clipa morții de pe pământ.

Domnul să ne ajute ca ascultând de cuvântul Scripturii să fim pregătiți oricând, chiar și azi pentru ziua cea mare.

„Domnul Isus să fie călăuză noastră în viață până la moarte“ (Psalm 48 v. 14).

U. T.

Zece Porunci

Ce fericită ar fi omenirea dacă ar ținea cele zece porunci

În numărul trecut am spus că cele zece porunci trebuiesc ținute și se pot ținea și astăzi. Am mai spus că ele sunt temelie unei vieți liniștite și fericite atât în familie cât și în societate.

Că într'adevăr așa este o putem constata și de acolo, că dacă toți oamenii s'ar hotărâ într'o bună zi să țină cele 10 porunci, lumea s'ar schimba și ar deveni cu totul alta. Să ne închipuim numai ce ar fi dacă de pildă din seara aceasta toți oamenii s'ar hotărâ să țină cele zece porunci.

Deja în primele ore am vedea o schimbare atât de minunată în atâtea familii. Un ordin mai nou poruncește ca toate localurile să se închidă la orele 2 după miezul nopții. Inșă dacă toți ar ținea poruncile nimeni n'ar mai sta până la orele 2 prin cele crășme și cafenele ci toți s'ar grăbi acasă îndată ce au isprăvit cu lucrul. Și ar veni acasă cu capul limpede atâția bărbați, cari până aci aveau obiceiul să vie beți și cu atâta scârbă și ceartă. Acum ar veni acasă cu plăcere și ar fi așteptați de soție și de copii cu și mai mare plăcere și ar fi atâta bucurie în sânul familiilor, în cari până aci poate de ani de zile nu era decât plâns și durere. Și după cina cumpătată fiecare și-ar face rugăciunile de seară cu multă evlavie și toată lumea ar dormi foarte bine și ar avea visuri într'adevăr curate, căci cumpătarea ce o recer cele zece porunci este cea dintâi condiție pentru odihna și sănătatea bună.

Dimineața fiecare s'ar scula la timp și odihniți bine, pe nimeni nu l'ar durea capul cum îi durea până aici din pricina băuturii și mâncării necumpătate. Astfel și-ar începe lucrul fiecare acolo unde l'a așezat Dumnezeu. Și ce bine ar merge lucrul fiindcă fiecare l'ar face din inimă iar nu ca din silă.

Apoi ce minune ți-s'ar părea când ai vedea înfrățiți pe muncitori cu patroni, pe servitori cu stăpâni, nu pentru că atunci n'ar mai fi lucrători și stăpâni, ci pentru că stăpânii ar privi pe muncitorii lor ca pe frați și le ar răsplăti munca după cum se cuvine, iar muncitorii nu s'ar uita la patronii lor ca la niște tirani, ci ca la părinții cari le dau pâinea de toate zilele. Cum s'ar împăca astfel acestea două clase de oameni, cari până mai eri erau într'o necontenită ceartă.

Cum s'ar schimba lumea dacă toți ar ținea cele zece porunci! Ai merge la prăvălie să cumperi ceva și ce mirat ai fi când ai vedea prețul scăzut la multe obiecte. Și dacă ai primi înapoi din 500 lei nici nu i-ai număra pentru că ai fi sigur că nu te înșală. Precum tot așa desigur ai fi că nu te înșală orice cumpărare ai face, ba mai mult, n'ar fi târgueli între oameni întrucât nici vânzătorul n'ar cere mai mult decât este prețul drept, nici cumpărătorul n'ar voi să cumpere pe jumătate preț. — Ai merge la librării și ce mare ți-ar fi mirarea când ai vedea rafturile jumătate goale, fiindcă librării au scos din vânzare cărțile nerușinate, romanele murdare și cele scrise în contra credinței, căci aceasta o cere porunca a V-a care oprește nu numai să nu ucizi trupul aproapelui, dar nici sufletul cu cărți rele.

În zi de Duminică s'au sărbătore bisericească nimeni n'ar lenevi în pat, nici n'ar alerga după afaceri ci toți ar sfîinți ziua Domnului alergând la biserică nu numai dimineața la sfânta Liturghie, ci și la slujbele de seară. Și unde până acum bisericile erau goale, acum nu sunt încăpătoare, încât ar trebui să zidească multe altele. Iar bani ar fi destui, pentru că nici cei bogăți nici cei săraci n'ar prăda bani pe lux și haine scumpe ori pe

tregeri păcătoase.

Ce fericită ar fi omenirea dacă toți ar ținea cele 10 porunci! În câte familii unde din vina părinților nu erau copii sau abia câte unul ca un moșneag îmbătrânit înainte de vreme, împlinirea poruncii a V și a VI ar face să răsune ca-iele de jocurile nevinovate ale copiilor, cari lăsați să vină în lume, ar aduce atâta fericire înșiși părinților!

N'ar mai fi minciună nici clevetă nferică și dușmănie între familii. N'ar mai fi nici mizerie, n'ar fi de aceia cari să nu aibă nici mâncare nici haine, pentru că atunci nimeni n'ar risipi banii pe lucruri zadarnice și păcătoase ci fiecare s'ar grăbi să ajute cu ceea ce a adunat și cruțat felurite opere de binefacere pentru cei lipsiți și năcăjiți cum sunt orfanotrofiile pentru creșterea copiilor orfani, azilele pentru îngrijirea celor bătrâni și neputincioși, spitalele pentru bolnavii lipsiți și altele. Atunci toți ar avea bani pentru astfel de opere de ajutorare: Cei bogăți ar da mult, iar cei săraci ar da puțin și astfel s'ar aduce atâta alinare și mângâiere în atâtea suflete suferinde.

Mai departe dacă toți oamenii ar ținea poruncile, n'ar mai fi nici jandarmi, nici temnițe, pentru că n'ar fi oameni păcătoși. N'ar fi armată pentru că nimeni nu s'ar teme că o altă

țară va veni asupra sa să-i răpească avutul, pentru că aceasta o oprește porunca a VII.

Nu continuăm mai departe, căci e destul pentru a vedea ce fericită schimbare ar aduce în lume împlinirea celor 10 porunci. Viața ar fi ca un rai pământesc.

Și să nu zică nimeni că toate acestea nu sunt decât închipuiri și visuri. Da, nu sunt decât închipuiri, dar nu pentru că n'ar putea fi așa. Căci doar Dumnezeu a zidit pe om și l-a pus în raiul pământesc și a voit ca el să fie fericit și în viața aceasta. Adam a păcătuit și așa a pierdut raiul pământesc și totuși Dumnezeu vrea ca noi să nu fim atâta de nenorociți cum suntem astăzi. Durere și lacrimi tot ar fi însă cea mai mare parte a durerilor ar dispărea, întrucât acestea în mare parte provin din călcarea poruncilor lui Dumnezeu. Putem fi și astăzi mult mai fericiti și mulțumiți dacă ținem cele 10 porunci.

Să începem deci. Să ne hotărâm fiecare să ținem cele 10 porunci în toate împrejurările și vom aduce nespuse de multă mângâiere și fericire în sufletul nostru și în familia noastră. „Fericiti cei fără prihană în cale cari umblă în legea Domnului“ (Ps. 118.1).

Păr. Simeon Chișiu

Exc. Sa Cortesi, nunțul Poloniei și României

(urmăre din pag. 2-a)

aceste rânduri, salutarea mea plină de binecuvântarea Presei Catolice românești, reprezentată de atâtea publicații săptămânale și lunare.

Nu pot să arăt mai bine dorința mea decât urmând să se organizeze în România Presa Bună, după asemănarea celei statornice în Franța, dată drept pildă tuturor țărilor de nemuritorul Papă Pius XI.

Nimic mai trebuincios și mai binefacător decât lucrul acesta în vremuri ca ale noastre când, în ciocnirea de teorii și sisteme înșelătoare, multora li se întâmplă să se întrebe, unde e adevărul și binele, unde e greșala și răul.

Să poată Presa Catolică Românească, bine organizată și înaintată, să ridice tot mai sus idealul evanghelic care înfrățeste oameni și popoare în lumina adevărului și a dragostei și în unitatea credinței lui Cristos, să pregătească isbânzi tot mai mari ale Țării.

Cu aceasta sinceră ridicare a inimii doresc să arăt nobilei Națiuni române respectuoasa mea simpatie și totodată recunoștința mea pentru generoasa și buna primire făcută fiilor părăsitei Poloniei cari, pe pământul ei primitiv, au căutat adăpost prietenesc [ss] † F. Cortesi, arhiepiscop de Sirace nunțiu apostolic al Poloniei.

I. G.

Nu's nădejdi de stingere a văpăii

Mari lupte aeriene pe frontul de vest — Olanda și Belgia în primejdie — Un apel pentru pace — Atentat împotriva Cancelarului Hitler

Nu's semne de pace! Ba parcă focul vrea să cuprindă în flăcările lui lumea întreagă, pământul întreg

Săptămâna trecută a fost iarăș zguduită de mari, frământări și primejdii a urcat încă vre-o câteva trepte spre necazul cel mare.

Pe frontul de Vest

sau dat mari lupte aeriene mai ales deasupra teritoriului francez. Francezii au doborât 9 avioane germane iar germanii 7 avioane franceze și engleze. Avioanele engleze au făcut iar recunoașteri deasupra Germaniei, iar în Anglia s'au dat câteva alarme din cauza apropierii avioanelor inamice.

Belgia și Olanda în primejdie

Pentru a lovi mai bine Anglia, a cărei țărmuri stau în fața coastelor belgo olandeze, Germania avea planul să cuprindă aceste țărișoare neutre.

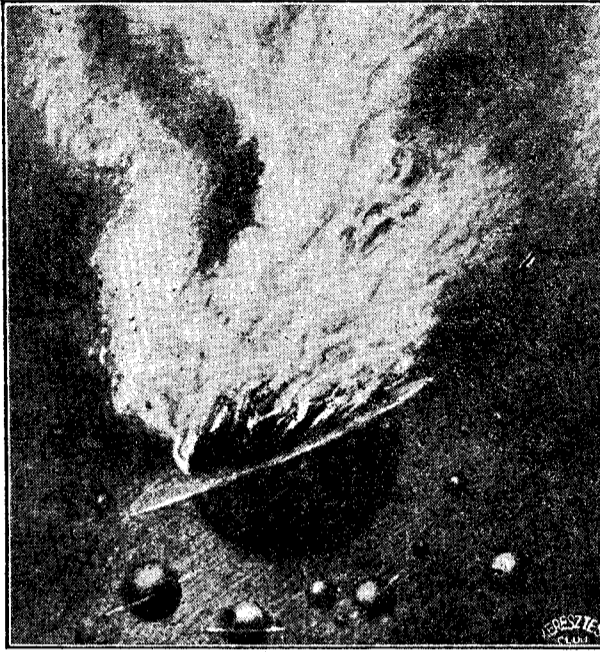
În fața amenințării, Belgia și Olanda s'au pus în stare de apărare. În urma unui sfat, Regina Wilhelmina și Regele Leopold au trimis conducătorilor celor trei țări în război

Un apel de pace

Intre altele, apelul spune:

Intr'un ceas de mare îngrijorare pentru lume înainte ca războiul din Europa Occidentală să înceapă cu toată grozăvenia sa, avem convingerea că este de datoria noastră să ne ridicăm din nou glasul.

Intrucât părțile în război au declarat că ar dori o pace, dar le vine greu să stea de vorbă. Soveranii Belgiei și Olandei sunt gata să ofere bunele lor oficii pentru înfăptuirea păcii, pentru binele poporului lor și interesul întregii lumi.

Pământul în flăcări

Un clișeu din calendarul nostru

Adeziunea Regelui României

Întreaga lumea a privit cu simpatie apelul suveranilor Belgiei și Olandei. — M. Sa Regele Carol al II s'a alăturat apelului, trimițând M. Sale Regelui Angliei, Preș. Franței și Cancelarului Hitler o telegramă prin care arată că aderă la mediația de pace a acelor două țări.

„În momentul când Suveranii Olandei și Belgiei oferă bunele lor oficii în scopul de a găsi bazele unei păci drepte și statornice, cred de datoria mea de a asigura pe Majestatea Voastră că fac urările cele mai sincere pentru reușita acestor nobile inițiative pe care o sprijin din toată inima”.

CAROL R.

Franța și Anglia au răspuns — Germania a amânat ofensiva

La apelul ce le-a fost adresat, președintele Franței și Regele Angliei, au răspuns că sunt pentru o pace dreaptă, dar numai de Germania atârână aceasta. Fiindcă prin nedreptățile sale, Germania a săpat la temelia oricărei păci și fără reparație, adică dacă nu dă înapoi ce a luat nu poate fi pace. Belgia și Olanda au mobilizat, hotărâte să-și apere cu armele independența lor. Granițele au fost închise iar Olanda, al cărei pământ e mai jos decât marea, a dat drumul apelor pe întinsul unei părți de țară.

Atentat contra d. Hitler

În 9 Noemvrie s'a ținut la Muenchen, adunarea vechei gărzi cu care în 1923 d. Hitler a pus mâna pe cârma Germaniei.

Cancelarul a ținut un aspru și batjocoritor discurs la adresa Angliei, spunând că Germania este pregătită pentru un război lung și nu se va lăsa învinsă niciodată.

După vorbire, Fuhrerul cu statul său major a plecat numai decât.

N'a trecut însă decât câteva minute și o grozavă explozie s'a produs exact la locul unde a vorbit d. Hitler. Șapte persoane au fost ucise iar 63 rănite.

O mașină infernală cu ceas a fost pusă pe acoperiș și dacă adunarea urma programul fixat Cancelarul ar fi fost ucis cu siguranță.

Ziarele germane zic că atentatul e pus la cale de agenți englezi iar presa engleză și franceză, că e o lucrătură a Gestapo-ului (poliția secretă germană).

Situația dintre cele 3 țări, s'a înrăutățit. La înmormântarea victimelor, a luat parte și Fuhrerul.

După toate acestea pe frontul de vest se așteaptă acum lupte mai mari. Și poate focul se va întinde. Ce vremuri grele Doamne!

Un consiliu la Palat

S'au luat măsuri contra speculei

Speculanții încep să-și facă de cap. Oamenii fără suflet iau plina de la gura săracului scump. Până mărfurile, alimentele, lemnele ca să se îmbogățească astfel din sângele sărmanilor.

Acum a început lupta contra acestor nemiloși. Un consiliu de

ministrii s'a ținut la Palat sub Înalta Președinție a M. Sale Regele a arătat măsurile ce trebuie luate contra speculei.

Ar fi bine să se pună capăt acestor hoșii ce se fac ziua na-meaza mare.

Târgul de bucate

În ultima vreme prețul bucatelor se prezintă în felul următor:

Grâul de calitate cea mai bună se vinde în întreaga țară cu 44 mii lei vagonul.

Porumbul se menține în jurul sumei de 31-32 mii lei vagonul.

Ovășul deși oprit la export se vinde pe preț bun între 44-45 mii lei vag.

Soara se vinde cu 36-37 mii lei vagonul.

Orzul, cu 37-38 mii lei vagonul.

Mazărea Violonia s'a urcat de la 100 mii, la 120-130 mii lei vagonul.

Mazărea Verde s'a vândut și cu 140 mii lei vag.

Linte de cea mai bună calitate s'a vândut cu 180 mii lei vag.

Sămânța de floarea soarelui s'a vândut cu 44.000 lei vag. în porturi.

Rapița cu 120 mii lei vag. Rapița Sălbatică s'a vândut în preț de 50 mii lei vag.

Sămânța de in s'a vândut cu 125 mii lei vagonul.

Prețurile acestea sunt cele mai mari cari sau primit în porturile dela Dunăre și Mare. În țară prețurile diferă dela o sumă la alta, bună seamă sub cele arătate mai sus.

Tăpăria s'a scumpit și ea mult în vremea din urmă. Astfel, pieile de vacă, bou și mânzat sau vândut la București cu 52 lei Kgr.

Crupoanele de piele fabricată s'au vândut între 170-260 lei Kgr. iar talpa de ghetă sau de opinci 140-170 lei Kgr.

Un dar regal de 2.500.000 lei pentru copiii țării

Din prilejul zilei onomastice a Marelui Voevod Mihai, M. Sa Regele a dăruit suma de 2 milioane și jum. lei pentru Cămințele școlare din țară împărțită pe cele 10 fi uturi, se vi-

ne câte 250 mii lei de fiecare ținut. Tinerele vlăstare cari înțeleg grija Regelui țării pentru copii strigă Trăiască regele!

A fost arestat Max Aușnit

Acesta, era un industriaș miliardar A condus mari întreprinderi în Țara Românească. Spun ziarele că era atât de tare că răsturna guverne. Și miniștrii tremurau înaintea lui. Banul era puterea lui.

Acum și el ca mulți alți a ajuns la Vacărești. Se vede că și ocrotirea banului ține numai o vreme. Vai de cei ce se încred în aur.

Sovietele cumpără vasele de comerț germane

Ziarul „Politiken“ află că guvernul a acceptat să cumpere vasele comerciale germane aflate în porturile sovietice și cari nu pot să iasă în larg din cauza blocadei britanice. Printre vasele cumpărate ar fi și marele transatlantic „Bremen“

Cum se trimt pachetele celor concentrați

Comunicatul nr. 12 al Marelui Stat Major aduce la cunoștință celor ce doresc să trimită colete postale militarilor concentrați că:

Toate oficiile postale din țară sunt obligate să le primească și să le expedieze, dacă se achită taxa de expediție. Coletele nu vor conține decât obiecte de primă necesitate, alimente nesupuse stricăciunii, îmbrăcăminte, rufărie, etc.

Fiecare colet va fi ambalat în pânză sau hârtie groasă, iar greutatea să nu treacă de 5 kgr.

Poșta Gazetei

—Racovișan Sava. Am primit toți banii, dar deoarece nu ați scris nimic pe mandat, i-am trecut în abonamentul D-tră. Acum s'a corectat.

Ionețescu Moise. Am primit 380 lei, din cari 25 lei am trecut pt. Bădescu Moise 80 lei la cărți și restul la gazetă. Cărțile au fost 100 lei și nu 80, deoarece rabat nu se acordă decât la comenzi dela 100 lei în sus. V'am trimis situația. În gazeta Nr. 42 găsiți catalogul.

Macarie Vasile, Cântați Domnului nu mai avem. — D-tru Andrei Ciobanu, vi s'au trimis două pachete cu cărți. Calendarele mai târziu. Rabat acordăm 20 procente, dar numai la comenzi dela o sută lei în sus. Comandați mai multe cărți de-odată. Biblii sunt fără trimiteri 60 lei, cu trimiteri 80 lei și 140 Lei. Sold. A. Belaus, De aici vi se trimite regulat foaia, cercetați poate vi-o oprește cineva. Câmpean Ioan, Jugoslavia. Am primit 850 lei cari 250 lei pt. calendare iar 100 lei în abonament. Calendare mai târziu. Dumitrașcu D. Foile nevândute le puteți trimite 'napoi.

Zărie Zenove, nu putem reține din rabat pt. abonament D-tră trimiteți suma întreagă pt. cărți și menționați pe mandat că suma ce întrece este pt. abonament.

Balasin G. I. Petru, Abonamentul expiră la 1 Febr. 1940. Miron Ioan-Orhei până în prezent nu aveți nimic de plată nici la foi, nici la cărți decât ceace vi se trimite de acum. Fr. Dodon are de plată pentru trecut, 360 lei pt. foi.

Augustin Egri, preot. — Pentru abonament nu datorați nimic. Aveți plătit în plus 140 lei — Moroz Ioan, am primit banii. Marinuc V. I. Ioan, Foaia dela noi se expediază regulat. Pe adresa d-voastră stă scris: comuna Broscăuți, la primărie. Verificați dacă adresa e corectă. Poșta aveți pe loc, dacă nu, atunci scrieți-ne poșta. Cercetați pela primărie și poșta, despre foaie. Bani i-am primit. Calendarul încă nu știm cât costă. Cărți de cântece nu mai avem. Radu Anica, Foaia pe care o primiți este achitată pe un sfert de an, așa că nu trebuie să o refuzați.